

Muvahhidlerin Mekke'ye GiriŖi (1218H)

(Halis Tevhidin Yalnızca Allah'a Has
Kılınması ve el-Emru bi'l Ma'ruf ve'n
Nehyu ani'l Munker)

Müellif:

Ŗeyh Abdullah İbni Muhammed İbni
Abd'il Vehhab (Rahimehullah)

Mütercim:

Ebu Muhammed Selefı

MUVAHHİD YAYINLARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
Rahmân ve Rahîm Olan Allah'ın Adıyla...

Şeyh Abdullah İbni Muhammed İbni Abd'ül Vehhab (*Rahimehullah*)
şöyle demiştir:

“Umre tamamlandığında Pazar sabahı insanları topladık. Emir (Suud) Rahimehullah, (Mekkeli) alimlere insanlardan isteğimizi ve onlarla ne sebeple savaştığımızı -ki bu halis tevhidin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır- kabul etmelerini teklif etti. Onları, bizimle onlar arasındaki iki husus dışında bir fark olmadığı hususunda bilgilendirdi.

(Aramızdaki farklılıklardan) ilki, halis tevhidin yalnızca Allah'a has kılınması ve ibadet çeşitlerinin (anlaşılıp) bilinmesi; duanın ibadet çeşitlerinden biri olduğu, Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in insanlarla savaşma sebebi olan şirkin manasının tahkik edilmesi, nübüvvetinden (peygamberliğinden) sonra uzun süre davette bulunduğu tevhid, (Allah'a) ortaklar ihdas etmekten kaçınma ki bunların tümü İslam'ın farz kıldığı diğer dört şartından önce gelir.

İkinci husus ise el-Emru bi'l Ma'ruf ve'n Nehyu ani'l Münker (iyiliği emredip kötülüğü men etmek) prensibidir ki, ondan geriye sadece adı kalmıştır, etkileri ve manası (maalesef) tamamen silinmiştir...”

Muvahhidlerin Mekke'ye GiriŖi (1218H)

**(Halis Tevhidin Yalnızca Allah'a Has Kılınması ve el-Emru
bi'l Ma'ruf ve'n Nehyu ani'l Munker)**

Müellif:

**Ŗeyh Abdullah İbni Muhammed İbni Abd'il
Vehhab (Rahimehullah)**

Mütercim:

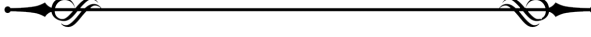
Ebu Muhammed Selefı

MUVAHHİD YAYINLARI

www.almuwahhid.com

İçindekiler

Besmele, Hamdele, Salvele ve Ba'd.....	5
Mekke'ye Giriş	5
İki Mühim Mesele	6
Sahih Menhec (Yol).....	7
Ölülerden ve(yahut) Mezarlar Üzerine Kurulmuş Kubbe (Türbe)lerden Yardım İsteme...8	
Haramlarla Mücadele	9
Davet	10
Allah'ın Sıfatları	11
Kaza ve Kader.....	11
Ru'yetullah	11
Mezheb Taklidi ve İctihad Konusu.....	12
Ulemanın Kitaplarına Dair	13
Davamız Hakkında Uyandırılan Şüpheler, İftiralar ve Karalamalar	14
Kebair (Büyük Günahlar)	16
Rasulullah (<i>Sallallahu Aleyhi ve Sellem</i>)'in Statüsü.....	16
Evliyullah/Allah Dostları	17
Şefa'at	18
Allah'tan Başkası Adına Yemin Etmek ve Tevessül	19
Ehl'ul Beyt	19
Hafi (Kapalı) Meselelerde Hücetin İkame Edilmesi ve Tekfirin Şartlarına Dair.....	22
Bi'datler	26
Eğlence	30
Şeyh'ul İslam İbnu Teymiyye ve Şeyh'ul İslam es-Sani İbnu Kayyim	30
Bid'atler Şirke Götürür	31
Davet Merkezi, ed-Dir'iyye.....	32
Sufi Tarikatlar Hakkında	32
Başkalarına Karşı Tutumumuz.....	33
Hatime	33

Şeyh Abdullah bin Şeyh Muhammed bin Abd'il Vehhab (*Rahimehullah*) şöyle dedi¹:

Besmele, Hamdele, Salvele ve Ba'd

"Bismillahirrahmanirrahim,

Hamd alemlerin rabbi Allah'adır, salat ve selam el-emin (sadık) olan nebimiz Muhammed'e, aline, ashabına ve tabiinin üzerine olsun. Emma ba'd:

Mekke'ye Giriş

Biz muvahhidlerin gazve birliği olarak, Allah'ın -ki bütün hamd O'nadır- bizi nimetlendirdiği hicri 1218 yılının Muharrem'ul Haram ayının sekizinci günü olan cumartesi günü öğlen vaktinde Mekke-i Müşerrefe'ye giriş yaptığımızda; Mekke yöneticileri ve uleması ile ahalisinin gazve emiri Suud'dan eman (barış anlaşması) istemelerinden sonra; Hacıların liderleri ve Mekke emiri ile (Emir Suud ve beraberindeki muvahhidlerin) Kabe'den engellenmesi için onlara karşı savaşma yahut da Harem'de direnmek için önceden anlaşmalarından sonra, muvahhidlerin askeri birlikleri onların üzerine yürüdüğünde, Allah onların kalbine korku düşürdü ki; onlar kargaşa içerisinde perişan oldular ve onlardan her biri en iyi çözüm olarak (kaçarak) geriye çekilmeyi (ve teslim olmayı) buldular.

Emir (Suud) Haremi Şerif'de bulunan herkese eman vermeyi teklif etti; sloganımız telbiye idi, emniyet içerisinde saç-

¹ ed-Durer'us Seniyye fi'l Ecvibet'in Necdiyye, 1/222-242

larımız traşlı ya da kesilmiş olarak, Din (Hesap) Günü'nün Ma-
liki'nden başka hiç bir yaratılmıştan korkmayarak (Mekke'ye)
girdik.

Askeri birlikler Harem'e çok sayıda ve kontrollü biçimde,
edebine uygun olarak, bir tek ağaç dahi kesmeden ne de bir
hayvan avlamadan, yahut da Allah'ın şeri'ate uygun olarak
(kanı dökülmesi) helal kılınanlar dışında (ve) kurbanlıklar dı-
şında kan dökmeden girdi.

Umre tamamlandığında Pazar sabahı insanları topladık.
Emir (Suud) *Rahimehullah*, (Mekke) alimlere insanlardan isteği-
mizi ve onlarla ne sebeple savaştığımızı -ki bu halis tevhidin
yalnızca Allah'a has kılınmasıdır- kabul etmelerini teklif etti.
Onları, bizimle onlar arasındaki iki husus dışında bir fark ol-
madığı hususunda bilgilendirdi.

İki Mühim Mesele

(Aramızdaki farklardan) ilki, halis tevhidin yalnızca Allah'a
has kılınması ve ibadet çeşitlerinin (anlaşıp) bilinmesi; dua-
nın ibadet çeşitlerinden biri olduğu, Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sel-
lem*)'in insanlarla savaşıma sebebi olan şirkin manasının tahkik
edilmesi, nübüvvetinden (peygamberliğinden) sonra uzun
süre davette bulunduğu tevhid, (Allah'a) ortaklar ihdas etmek-
ten kaçınma ki bunların tümü İslam'ın farz kıldığı diğer dört
şartından önce gelir.

İkinci husus ise el-Emru bi'l Ma'ruf ve'n Nehyu ani'l Mün-
ker (iyiliği emredip kötülüğü men etmek) prensibidir ki, on-
dan geriye sadece adı kalmıştır, etkileri ve manası (maalesef)
tamamen silinmiştir.

Bizim davamızın doğruluğu hususunda genelinde ve tafsi-
latında fikir birliği ettiler ve emire Kitap ve Sünnet üzere biat

ettiler. Onlardan (biatleri) kabul edildi ve affedildiler. (Emir) onlardan bir tekine dahi azıcık bile baskı uygulamadı, onlara – özellikle de alimlerine- karşı rıfk ile (son derece nezaketli) davranmaya devam etti.

Sahih Menhec (Yol)

Biz bu toplantıda onlara, onlar bizden ayrılmadan önce, üzerinde bulunduğumuz şeyin delillerini açıkladık ve onlardan samimi nasihatler ve sözler (dinlemeye) ve Hakk'ın açıklanmasını (anlayıp anlamadıklarını) öğrenmeye çalıştık.

Bizler onları bilgilendirdik ki; Emir (Suud) açıkça toplantıda bizim, Kitap'tan ya da Sünnet'ten yahut da Raşid Halifeler gibi, (Rasulullah) (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in:

عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين من بعدي

“Benim Sünnetim'e ve de benden sonraki Raşid Halifelerimin Sünneti'ne uyunuz.” sözüyle sünnetlerine uymakla yükümlü olduğumuz Selef'us Salihin'den olanlardan veyahut da (Rasulullah) (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in:

خيركم قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم

“İnsanların en hayırlısı benim çağında yaşayan (asha-bım)dır. Sonra onlardan sonra gelen (tabiin) ve sonra onlardan sonra yaşayan (tebe-i tabiin olan)lardır.”

sözü uyarınca dört müctehid imamdan ve onlardan ilim edinenlerden, ilk üç neslin sonuna kadar olan (Selef'us Salihin) alimlerden bir Asar (rivayet vb., gibi şer'i delillerden) açık bir delil getirmeleri durumunda kabul edeceğimizi söyledi.

Bizler (yine) onları; bizim, ucu her nereye varırsa varsın,

Hak üzere olduğumuz ve apaçık delillerin takipçileri (ve uygulayıcıları) olduğumuz ve bu tutumumuzun bizden öncekilerin üzerinde buldukları şeye muhalefette olmasına aldırış etmediğimiz hususunda bilgilendirdik ve onlar (bu sayılanlardan) hiçbirini reddetmediler.

Ölülerden ve(yahut) Mezarlar Üzerine Kurulmuş Kubbe (Türbe)lerden Yardım İsteme

Bunun üzerine, ölülerden yardım talep etme meselesini gündem ettik ve onlara hala bu hususta şüpheleri olup olmadığını sorduk. Onlardan biri, (bu husustaki) bir ya da iki şüpheye değindi. Biz onların bu şüphesini, onlar (Hakk'ı) kabul edene kadar, Kitab ve Sünnet'ten tartışma götürmeyecek kati delillerle reddettik. Bizim insanlarla savaştığımız ve şüphesiz hak olan bu hususta onlardan hiçbirinin bir şüphesi yahut kurntususu kalmadı.

Biz onlardan talep etmememize rağmen, olanca güçleriyle yemin ederek ufuklarının genişlediğini ve şeksiz iman ettiklerini dile getirerek, artık bundan böyle “Ya (ey) Rasulullah (*Salallahu Aleyhi ve Sellem*)!” ya da “Ya (ey) İbnu Abbas!” veya “Ya (ey) Abd'ul Kadir!” yahut da onlardan başka yaratılmışlardan, onların bir belayı defedeceğini yahut da bir hayır getireceğini düşünen, yalnızca Allâhu Teâlâ'nın yapabileceği şeylerden -mesela hastalara şifa vermek, düşmana karşı zafer elde etmeyi sağlamak veya bir felaketten korumak ya da bunun benzeri şeylerden- (birini isteyen bir kişinin) Allâhu Teâlâ'nın kainatın işlerinin sorulduğu tek Rabbi olduğuna inanmasına rağmen yaratılmışlardan istekte bulunup, onlardan (kendisine) şefa'at etmelerini talep eden, onların sahip olduklarına inandığı 'gizli' faziletleri ile kendisinin ihtiyaçlarını karşılayacağını ve onlar berzah alemindeyken kendisi için şefa'atte bulunmaları için

onlara yaklaşmaya çalışan kişinin büyük şirk işleyerek müşrik olduğu, onun kanının dökülebileceği ve malının helal olduğunu ve bu (konuda ve) kişi hakkında hiçbir şüphelerinin kalmadığını bildirdiler.

Ve yine salih kimselerin mezarları üzerine inşa edilen binaların (kubbe ve türbelerin); insanların ihtiyaçlarının giderilmesi için yöneldikleri ve (bu mezar sahiplerine) bağlılık amellerinin işlendiği ve önceki cahiliye halkının da yaptığı gibi, mezar ehlinin dara düşüldüğünde kendilerine sığındıkları bu çağın putları olduğunu (ve bu konuda da şüpheleri olmadığını bildirdiler).

(Çağın putları ve şirk çeşitlerini anlayıp dile getirdikleri sırada) Hanefilerin müftüsü Şeyh Abd'ul Malik el-Kıla'i ve Malikilerin müftüsü Hüseyin el-Mağribi ve Akil bin Yahya el-Alevi de onlar arasındaydı.

(Onların şهادetlerinin) ardından, tazim edilerek (yüceltilerek) ve inanılarak ve kendileri sebebiyle yarar ve yardım edileceği umularak ibadet edilenlerin tümünü, mezarların üzerine inşa edilen kubbe ve türbeleri ve bunların dışında kalanları ta ki bu kutsal mekanda tapılan bir tek tağut kalmayınca kadar yerle bir ettik. Bundan dolayı hamdimiz Allah'adır.

Haramlarla Mücadele

Ardından bütün vergiler ve gümrük ücretleri geçersiz sayıldı ve tütün (içmeye yarayan) pipoları kırılıp bunların haram olduğu duyuruldu. Uyuşturucu kullananların takıldığı mekanlar ve fücurun (ahlaksızlığın) ifa edilmesi ile meşhur olan mekanlar yakıldı. Herkesin kendi aralarında gruplaşarak namaz kılmamaları, aksine bir araya gelerek dört mezheb imamından

-Allah onlardan razı olsun- birine tabi olan tek bir imam arkasında cema'at namazlarına düzenli olarak katılmasının zorunlu olduğu duyuruldu. Ancak böylece insanlar bir cema'at olur, sadece Allah'a ibadet edilir, uyum sağlanır ve fikir ayrılıkları yok olur.

Onlara bir emir tayin edildi, kan dökmeksizin, haklara girilmeksizin, kimseye baskı uygulanmaksızın işler yoluna koyuldu ki bundan dolayı hamd alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

Davet

Şeyh Muhammed'in tevhid hakkında, tevhidin delillerini ve bu delillerin muhkem ayet ve mütevatir hadisten açıklamalarını içeren mektupları, onları ikna etmek için onlara verildi. O mektubun özeti avam için hazırlandı, toplantılarında dağıtılması ve meclislerinde tetkik edilmesi ve alimlerinin kopması bulunmayan sağlam kulba sarılması için ki böylelikle onlar için tevhid bilinsin ve şirkin hakikati aydınlığa kavuşsun da apaçık bir anlayış ile güven içerisinde (şirkten) sakınabilsinler.

Orada bulunan ve de bu olanların çoğuna şahitlik eden Mekke ulemasından olanlar arasında Hüseyin bin Muhammed İbn'ul Hüseyin el-İbriki el-Hadrami ve daha sonra el-Hayyani de vardı. O tereddüd etmeksizin (emir) Suud ve onun bilginlerinden (danışmanlarından) olan alimler ile görüşme düzenledi ve utangaçlık ya da sıkılganlık göstermeden kılıçların çekilmesine sebep olan şefa'at meselesini sordu ki o, bu hususta daha önce yanlış birşey yapmamıştı.

Böylelikle biz onu; dinin usulünde mezhebimizin Ehl'is Sünnet ve'l Cema'at olduğu, yolumuzun da daha güvenli bir yol olan ve şüphe yok ki halefin yolunun daha ilmi olduğunu söyleyenlere kıyasen daha ilmi ve bilgece olan selefın yolu olduğu

hususunda bilgilendirdik.

Allah'ın Sıfatları

Bizler ayet ve hadislerdeki sıfatları zahiri üzere kabul etmekteyiz, onların hakiki manasını -hakikatte olan manalarına iman ederek- Allah'a havale ederiz. Selef ulemasının en büyük alimlerinden biri olan (İmam) Malik, kendisine Allah'ın,

الرحمن على العرش استوى

“**Rahman (olan Allah), Arş'a istiva etmiştir.**”² ayetinde geçen istiva sorulduğunda şöyle cevap vermiştir:

الاستواء معلوم، والكيف مجهول، والإيمان به واجب والسؤال عنه بدعة

“İstiva malum, keyfiyeti meçhul, buna iman vacip ve bundan sual etmek bid'attir.”

Kaza ve Kader

Biz hayrın ve şerrin Allâhu Teâlâ'nın meşiet-i (dilemesi) ile olduğunu ve O'nun mülkünde O'nun dilemesi dışında hiçbir şeyin vuku bulmayacağına inanıyoruz. Kul kendi fiillerini yaratmaya muktedir değildir aksine bu fiiller sebebiyle kul; Allah'ın fazlı ile sevab kazanıyor yahut Allah'ın adaleti gereği cezalandırılıyor. Allah'ın kulu üzerinde de hiçbir yükümlülüğü yoktur.

Ru'yetullah

Mü'minler Allah'ı ahirette göreceklerdir, nasıl olduğundan bahsetmeden yahut bunu tam olarak kavramadan (bu şekliyle

² Ta-Ha 20/5

iman ederiz).

Mezheb Taklidi ve İctihad Konusu

Yine biz, furuda İmam Ahmed bin Hanbel'in mezhebi üzeriyiz. Dört (mezheb sahibi) imamdan herhangi birini taklid eden kişileri, mezhepleri sabit olmamış kimseleri taklid eden kişilerin aksine, kınamamaktayız.

Rafıza, Zeydiyye, İmamiyye ve benzerleri (ne gelince); biz onların fasid mezheblerinden hiçbir şeyi kabul etmiyoruz bilakis onların da dört (mezheb sahibi) imamdan birisine uymasını gerekli buluyoruz.

Bizler mutlak müçtehidlik mertebesini hak ediyor değiliz ve bizden hiçkimse böyle birşeyi iddia etmemektedir. Ancak bazı durumlarda, Kitab'dan ya da Sünnet'ten neshedilmemiş ya da tahsis olunmamış yahut da kendisinden daha güçlü bir delille çelişmeyen ve de dört imamdan birinin görüşüne muvafık bir sahih nas bulduğumuzda; onu alır ve mezhebin söylediğini terkederiz. Mesela dede ile kardeşlerin varisliği ile alakalı hususta Hanbeli Mezhebi aksini söylese de, bizler dedeye verasette öncelik veririz.

Biz, kimsenin mezhebini sormaz ve ona muhalefette bulunmayız ancak dinin şi'arlarını içeren bir hususta; imamlardan birinin mezhebiyle çelişen sarih bir nas bulduğumuzda mesela namaz imamı (örneğinde olduğu gibi) biz Hanefi ve Malikilerden mesela (rükudan kalkarken ve) iki secde arasında (bizim gibi) itidalli davranmalarını isteriz bu konudaki açık nasstan dolayı. Ki bu örnek Şafi imamın açıktan besmele okumasının aksinedir, biz ona (besmeleyi) gizliden okumasını emretmeyiz (çünkü bu konudaki nasslar eş-kuvvettir). Bu iki mesele arasında çok büyük farklılıklar vardır. Delil güçlü olduğunda, biz

onlara -kendi mezheplerinin görüşüyle çelişse dahi- nassa tabi olmayı tavsiye ederiz ki bu pek sık rastlanılan birşey değildir.

Bazı meselelerin aksine, bir meselede diğerleriyle çelişen bir icthadı da kınamayız, bu (mutlak) icthadda yetersizlik iddiası ile de çelişmez. Dört mezheb imamlarından bir grubun bazı meselelerde kendilerine has görüşleri vardır ki bu görüşler tabi oldukları mezhep imamının mezhebinin görüşüyle çelişir.

Ulemanın Kitaplarına Dair

Dahası biz Allah'ın Kitabını anlayabilmek için mutemed ve de muteber tefsir kitaplarından yardım alıyoruz. Bizim için en mühim olanları: İbnu Cerir (et-Taberi'nin) Tefsiri ve onun özeti olan İbnu Kesir eş-Şafi'nin Tefsiri ve yine el-Beğavi, el-Hazin, el-Haddad, el-Celaleyn ve diğerleridir.

Hadisleri anlayabilmek için ise seçkin alimlerin şerhlerini mesela Buhari şarihleri (İbnu Hacer) el-Askalani ve (ayrıca) el-Kastalani, Müslim şarihi Nevevi ve Cami es-Sağir şarihi el-Münavi (başvurduğumuz kitaplardandır).

Biz hadis kitaplarına çok önem vermekteyiz özellikle el-Ummahat'us Sitte ve onların şerhlerine. Usul, furu, kavaid, biyografi, Nahiv (dilbilgisi), Sarf (morfoloji) ve ümmetin diğer bilimlerini de içerisine alan (tefsir ve hadisten başka) alanlardaki kitaplara da çok önem vermekteyiz.

Biz hiçbir kitabın yasaklanmasını emretmiyoruz, ancak insanların şirke düştükleri hususları içeren Ravz'ur Reyahin gibileri ya da mantık ilmi gibi akideyi bozabilecek, ulemanın haram olduğunu beyan ettikleri müstesna. Ama bizler bunların benzerlerini sorgulayıp araştırmasını yapmıyoruz. Delail kitabında olduğu gibi, müellifi inatla topluma sunmaya gayret

ederse o zaman bundan, onu men ederiz.

Bedevilerden birinin, Taif ehlinin bazı kitaplarını cehalet sebebiyle yasaklamaları sözkonusu oldu, gerek o gerekse diğerleri bunu yapmaktan dolayı uyarıldılar.

Davamız Hakkında Uyandırılan Şüpheler, İftiralar ve Karalamalar

Bizim üzerinde bulunduğumuz şey, Arapların köleleştirilmesinin caiz olduğu görüşü değildir kaldı ki biz bunu hiçbir zaman yapmadık. Bizler Araplardan başkası ile de savaş etmiş değiliz. Bizler kadın ve çocukların öldürülmesinin caiz olduğunu da kabul etmemekteyiz.

Hakkı gizlemek ve insanları aldatmak için bize karşı uydurulan yalanlara gelince; biz Kur'an'ı kendi reyimize göre tefsir ediyormuşuz, (güya) biz -şerhlerine bakmaksızın ya da bir şeyhe danışmadan- sadece bizim anlayışımıza uygun hadisleri kabul ediyormuşuz, nebimiz Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in mezarında çürümüş kemiklerden oluştuğunu söyleyerek peygamberin statüsünü düşürüyormuşuz, bizden birinin asası ondan daha fazla fayda sağlar diyormuşuz, o (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şefa'at edemezmiş, onun (mezarının) ziyaret edilmesinin mendub olmadığını söylüyormuşuz, o (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) La ilahe illallah'ın manasını ona:

فاعلم أنه لا إله إلا الله

“Bil ki, Allah'tan başka (kendisine tapılmaya layık) ilah yoktur.”³, (ayeti) nazil olana kadar -ayet Medine'de nazil olmasına rağmen- bilmiyormuş, biz ulemanın sözlerine itimat

³ Muhammed 47/19

etmiyormuşuz, hak ve batılı içermelerinden ötürü biz, mezhebe tabi olanların kitaplarını yasaklıyormuşuz, biz mücessimeymişiz, biz içinde bulunduğumuz toplumu ve (hicri) altıncı yıldan sonra yaşayanları -bizim yolumuzda olanların dışında- tekfir ediyormuşuz.

Bunlardan dallanıp budaklandığına göre bizler hiç kimse- nin beyatını daha önceden müşrik olduğunu ve ebeveyninin Allah'a ortaklar koşar vaziyette öldüklerini itiraf etmeden kabul etmiyormuşuz.

Biz Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e salat ve selam gönderilmesini yasaklamışız, biz şeria'tin öngördüğü mezarların meşru ziyaret adabını tamamen yasaklıyormuşuz, bizim yolumuzu takip etmeye başlayan kimse her şeyden dolayı -hatta borçları- affediliyormuş, biz Ehl-i Beyt'e -Allah onlardan razı olsun- haklarını vermiyormuşuz, onları denkleri olmayan kimseler ile evlenmeye zorluyormuşuz, biz yaşlı erkekleri -dava bize getirildiğinde- genç karılarını, karıları genç erkeklerle evlenebilsin diye boşamaya zorluyormuşuz, bil ki bunlar hurafedir (hiçbirinin bir aslı yoktur).

Bütün bu karalamalar ve bunlardan başka bize önceden sorulan (iftira ve yalanlar) hakkında bizim her biri için cevabımız (şöyle demektir):

سبحانك هذا بهتان عظيم

“(Rabbimiz) Seni tenzih ederiz! Bu büyük bir bühtandır!”⁴

Herkim bunları bizden rivayet eder yahut bize atfederse o bizi yalanla karalamakta ve iftira atmaktadır.

⁴ en-Nur 24/16

Herkim bizim halimize vakıf olup, toplantılarımıza katılır ve bizde olanı tasdik ederse bilir ki; bunlar, dinin düşmanları ve şeytanların kardeşleri tarafından insanları ibadette tevhidle Allâhu Teâlâ'ya boyun eğmekten ve Allah'ın affetmeyeceğini bildirdiği:

ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء

“Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; ondan başka günahları dilediği kimse için bağışlar.”⁵ Şirkin her çeşidini terk etmekten korkutmak için uydurulmuştur ve bizi karalamak içindir.

Kebair (Büyük Günahlar)

Biz, bir Müslümanı haksızlıkla öldürmek, zina etmek, faiz alıp-vermek, sarhoş edici içkilerden içmek gibi büyük günahlardan birini işleyen ve bunu tekrar eden kimsenin -bütün ibadetlerinde muvahhid olarak öldüğü müddetçe- bu fiilinin onu İslam dairesi dışına çıkarmayacağına ve onun bundan dolayı intikam yurdunda ebedi olarak mahkum edilmeyeceğine inanıyoruz.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in Statüsü

Biz Nebimiz Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in şüphesiz mahlukat arasında en üst makamda olduğuna, berzah aleminin yaşama biçimiyle mezarında canlı olduğuna, ayette zikredilen şehidlerin hayatından -kuşkusuz şehidlerden daha faziletli olduğundan- daha üst bir makamda olduğuna inanmaktayız. (Rasulullah'ın) ona Müslümanlar tarafından gönderilen (salat ve) selamı işitmekte olduğuna, onu(n mezarını) ziyaret

⁵ en-Nisa 4/48; en-Nisa 4/116

etmenin sünnet olduğuna (da inanmaktayız) ancak (onun) mescidine uğramak ve orada namaz kılmak dışında (mezarına) sefer düzenlemek ise caiz değildir. Eğer (kişi onun mescidine sefer düzenlemek niyeti ile) Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in mezarını da ziyaret etmeyi niyet ederse bu durumda bir mahzur yoktur.

Herkim en kıymetli zamanını Rasulullah *Aleyhis-Salati ve's-Selam*'dan rivayet edilene uygun olarak, ona salat göndermekle iş-tigal ederse; hadiste belirtildiği üzere, iki dünya saadetine erişmeyi başarır ve bu onun sıkıntı ve dertlerine kafi gelir.

Evliyaullah/Allah Dostları

Biz, Allah dostlarının kerametlerini inkar etmemekteyiz, biz onlara hak ettikleri meşruiyeti vermekteyiz. Onlar meşru yolu takip ettikleri ve şeri'atin hükümlerine uydukları müddetçe Rabblerinden bir hidayet üzeredirler. Ancak; onlar, -hayattayken ya da öldükten sonra- ibadetin hiçbir şeklinin kendilerine sunulmasını hak etmemektedirler. Aksine, belki onlar hayattayken (hayır) dua etmeleri talep edilebilir. Tercihen onlar hayattayken onlardan ve hatta herhangi bir müslümandan dua istenebilir hadiste geldiği üzere:

دعاء المرء المسلم مستجاب لأخيه

“Müslüman kişinin (din) kardeşine duası müstecabdır.”
(Müslim)

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*), Ömer (*Radiyallahu Anh*) ve Ali (*Radiyallahu Anh*)'in Uveys (el-Karani)'den affedilmeleri için dua etmesini istedi ve onlar da bunu yerine getirdiler.

Şefa'at

Nebimiz Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in Kıyamet Günü'nde şefa'atçı olacağını, rivayetler doğrultusunda kabul etmekteyiz. Bunun gibi diğer peygamberlerin, meleklerin, evliyaların, küçük yaşta ölmüş çocukların da rivayetler doğrultusunda, şefa'atçı olacaklarını kabul ediyoruz. Biz şefa'ati sadece şefa'at etme izni vermeye muktedir olan (Allah)'dan istiyoruz ve (Allah) muvahhidlerden dilediği için şefa'at etme izni verecektir ki onlar rivayet edildiği üzere şefa'ate nail olacak en talihli insanlardır.

Bizden biri Allâhu Teâlâ'dan (şefa'ati) istediğinde şöyle der: “Allah’ım! Nebin Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in şefa'atini bizlere nasip et!” veya: “Allah’ım! Salih kullarının ya da meleklerinin şefa'atini bizlere nasip et!” yahut da bunun benzeri ifadelerle yalnızca Allah’tan şefa'at dilenir (ve şefa'at edeceği düşünülen) başkalarından değil.

Yani: “Ya (ey) Rasulullah!” ya da: “Ya (ey) Allah’ın velisi! Senden bana şefa'at etmeni diliyorum!” yahut da bundan başka biçimlerde: “Yetiş yardımına!” ya da: “Kurtar beni!” yahut: “Bana şifa ver!” yahut da: “Bana düşmanlarım karşısında zafer bahşet!” veyahut da bunun benzeri sadece Allâhu Teâlâ'nın bahşetmeye muktedir olduğu hususlar da böyle söylenilemez. Eğer bu gibi şeyler zikrettiğimiz kişilerden onlar (ölü olarak kabirlerinde yatmakta ve) berzah alemindeyken isterse bu bir şirk çeşididir ve bu hususta bu görüşü destekleyecek bir nas ne Kitap'ta ne Sünnet'te ne de Selef'us Salih'inden bu manada bir Asar (nakil) bulunmamaktadır bilakis Kitap ve Sünnet'te ve selefin icmasında nakledildiği üzere (bu tutum) Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in insanlarla savaşma gerekçesi olan büyük şirktir.

Allah'tan Başkası Adına Yemin Etmek ve Tevessül

Eğer bize Allah'tan başkası adına yemin etmek ve tevessüle dair soracak olursan, derim ki:

Biz yemin eden kişinin durumuna bakarız; eğer kişi bu yeminle (adına yemin ettiği kişiyi/şeyi) Allah'ı yücelttiği gibi yüceltmeyi yahut da Allah'ı yücelttiğinden daha fazla yüceltmeyi niyet etmişse tıpkı zamanımızdaki bazı aşırı müşriklerin yaptığı gibi, ona ibadet ettiği ve tüm işlerinde bağlı bulunduğu şeyhi adına yemin etmesi teklif edildiğinde eğer yalan söylüyor yahut da şüphe içerisindeyse (şeyhi adına yemin etmeyi) kabul etmez ama sadece Allah adına yemin etmesi teklif edildiğinde ise bunu kabul eder (ve Allah'ın adına yemin eder). İşte bu durumdaki kişi kuşkusuz müşriklerin en şedidlerinden ve de icma ile, en cahillerinden olan bir kafirdir. Yok eğer (adına yemin ettiği kişiyi/şeyi) yüceltmeyi niyetlenmemiş bilakis bir dil sürçmesinden dolayı böyle yaptıysa bu durumda yaptığı büyük şirk değildir fakat (Allah'tan başkası adına) yemin eden kişi bundan men edilmeli ve yaptığı işten dolayı uyarılmalı ve derhal istiğfar etmekle emrolunmalıdır.

Tevessüle gelince ki tevessül: "Allah'ım! Senden nebin Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in makamı ile ya da nebinin hakkı için yahut da Senin salih kullarının makamı ile ya da kulun falanın hakkı için istiyorum!" demektir; bu naslarda hakkında hiçbir rivayet bulunmayan en kınanmış bid'atlerdendir, ezandan sonra nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e salat gönderirken sesi yükseltme (bid'atine) benzemektedir.

Ehl'ul Beyt

Ehl'ul Beyt'e gelince; onlar hakkında bir soru Dir'iyye ule-

masına yönlendirildi ve yine Fatımiyye (Fatıma annemizin soyundan gelenler)'den olan bir kadının Fatımiyye olmayan bir erkekle evliliğinin cevazına dair (soruldu), şöyle cevap verildi:

Şüphe yok ki, Kitab ve Sünnet'te rivayet edildiği üzere sevgi ve bağlılığımız Ehl'ul Beyt'in -Allah onlardan razı olsun- (bizim üzerimizdeki) hakkıdır. Dolayısıyla onlara sevgi ve yakınlık göstermek farzdır ancak İslam yaratılmışları (insanları) eşit konuma getirmiştir. Bundan dolayıdır ki, hiç kimsenin diğerine takva dışında bir üstünlüğü yoktur. Bunun yanında, onlar -mesela aynı yaşta ve ilimde başkalarının da bulunduğu ortamlarda; toplantılarda ön sıralarda oturmak, saygıdan dolayı ilk ikram edilen olmak ve sokakta onlara yol vermek ve benzeri gibi durumlarda- saygı ve önceliği -diğer alimlerin hak ettiği gibi- hak etmektedirler.

Bazı ülkelerde sıkça rastlanılan bir adete ya da onların kendi çocuklarına ve cahillerine kendilerinden daha fazla tercihe şayan olan kimseler karşısında öncelik vermek (meselesine) gelince ki; bu, öyle bir raddeye ulaşmıştır ki, her selamlaştıklarında elini öpmezse bu kişinin, o kişi onu kınar yahut bozuşur veya onu döver ya da husumet güder, işte bu davranış için ne bir nass ne de bir delil yoktur. Bilakis bu ortadan kaldırılması zorunlu olan bir münkerdir. Eğer seferden dönen bir kişinin ya da ilmindeki yüceliğinden yahut da arada sırada veya uzun süreli yokluğunun ardından birinin elini öptüyse bu durumda bir kınama söz konusu değildir. Ancak, bugünün cahiliyesinde (el öpmeye alakalı) sıkça rastlanılan bir adet haline gelen şey; el öpmenin, kendilerinin ya da atalarının bazı özel güçleri olduğuna inanılan kişilerin yahut da kendilerinden olmayan kimselere karşı büyüklenmenin bir sembolü haline gelmiş olmasıdır. Dolayısıyla biz el öpmeyi -özellikle de az

önce bahsini ettiğimiz kişilere karşı- mutlak surette şirke götüren yolları elimizden geldiğince kapatabilmek için nehyetmekteyiz.

Seyyide Hatice'nin doğduğu yerde türbe haline getirilen ve bazı kimselerin evliyalara nispet ettiği zaviyeyi yıkmamızın tek sebebi ise, bu duruma karşı önlem almak ve elimizden geldiğince Allah'a ortaklar koşulmasına karşı muhafızlık etmektir. Şirki Allah'ın affetmeyecek oluşu sebebiyle gereğini yapmanın muazzam bir önemi vardır. (Şirk) Allâhu Teâlâ'ya oğul isnad etmekten daha şerlidir çünkü mahlukat nazarında oğul bir mükemmeliyet ölçüsüdür ancak şirke gelince; bir eksiklik ifade eder, mahlukat nazarında da eksikliktir Allâhu Teâlâ'nın buyruğuna mukabil olarak:

ضرب لكم مثلاً من أنفسكم هل لكم مما ملكت أيمانكم من شركاء فيما رزقناكم

"Allah size kendinizden bir temsil getirmektedir: Mülkiyetiniz altında bulunan köleler içinde, size verdiğimiz rızıklarda -birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz derecede sizinle eşit (haklara sahip)- ortaklarınız var mı?"⁶

Fatımi kadının Fatımi olmayan erkek ile evliliğine gelince; bu icma ile caizdir ve esasında bunda hiçbir kerahat yoktur. (Buna örnek olarak) Ali (*Radiyallahu Anh*) kendi kızını Ömer ibn'ul Hattab (*Radiyallahu Anh*) ile evlendirmiştir, her ikisi de takip edilmeye layıktır. Sakine bint'ul Hüseyin bin Ali (*Radiyallahu Anha*) dört farklı erkekle evlenmiştir ve bunlardan hiçbiri Fatımiyye'den değildi, hatta Haşimi bile değillerdi ve selef bu şekilde inkar etmeksizin (uygulamaya) devam etmiştir. Ancak biz hiç kimseyi vesayeti altındaki genç kızı evlendirmeye zorlamıyoruz, kız bu talepte bulunursa yahut da kendisine denk

⁶ er-Rum 30/28

olmayan biri ile evlenmemek istemesi durumu müstesna. Araplar birbirine denktir, bazı ülkelerde sosyal statüden dolayı evlenmeyi reddetmek kibrin emaresi, bu biçimde evlilik girişiminde bulunmak ise övgüye değerdir. Bundan, rivayet edildiği üzere, çok büyük fesat meydana gelir. Esasında, sosyal statü açısından birbirine denk olmayan kimselerin evlenmesi caizdir mesela Zeyd (*Radiyallahu Anh*) -azad edilmiş bir köleydi-Kureş'den olan ve de (daha sonra) mü'minlerin annesi olan Zeyneb (*Radiyallahu Anha*) ile evlenmişti. Bu husus mezheblere tabi olanlar nezdinde marufdur.

Hafi (Kapalı) Meselelerde Hücctin İkame Edilmesi ve Tekfirin Şartlarına Dair

İnsanları, haktan ve ona tabi olmaktan uzak tutmak için korkutmaya çalışan bir kimse şöyle derse:

Siz; "Ya (ey) Rasulullah! Senden şefa'at talep ediyorum!" diyen bir kimseyi, mutlak biçimde kanı dökülmesi mübah olan bir müşrik ilan ediyorsunuz bu ise ümmetin çoğunluğunun özellikle de müteahirinden olanların küfre düşmesini gerektirir çünkü onların tabi oldukları haleften alimler bunun mendub olduğunu söylemekte ve bunun aksini söyleyenleri de eleştirmektedirler.

Derim ki;

Bu, bunu gerektirmez şöyle ki, bilindiği üzere: "Lazım'ul mezheb leyse bi mezheb (mezhebin gerektirdiği, bizzat mezhep değildir)". Örneğin sırf, rivayet olduğu üzere hadiste bahsi geçtiği biçimde Allah'ın uluv'unun cihetinden (yönünden) bahsettiğimiz için Mücessime sayılmayız.

Bizden önce ölmüş olanlar için, onlar bir ümmetti gelip

geçti deriz. Biz, hak davamızın kendisine ulaştığı ve yolun kendisi için netleştirildiği, hüccetin ikame edildiği (buna rağmen) kibir ve inat ile devam eden kimseden başkasını tekfir etmiyoruz. Tıpkı bugün bizim kendileriyle savaştığımız kimselerin çoğunluğu gibi; Allah'a ortaklar koşmakta direten, dinin farzlarını eda etmeyi reddeden ve açıktan büyük günah ve yasaklanmış amellerde bulunanlardır. Bu çoğunluğun dışında kalanlarla ise ancak onların bu kimselere destek olmaları, onları benimsemeleri, onların sayılarını arttırmaları ve bize karşı savaşta onların yanında yer almaları sebebiyle savaşmaktayız. Bu durumda böyle kimseler de kendilerine karşı savaşılma gerekçesini üzerlerinde bulundurmuş olurlar. Biz, bizden önce yaşayıp da hataya düşmüş ancak masum (hata işlemekten korunmuş) olmadıkları gerekçesiyle mazeretli kabul edilmiş kimseleri mazeretli kabul etmekteyiz.

Dolayısıyla, bir meselede icma vardır, bunun aksini söyleyen kimseleri eleştirenler hata etmiştir şeklinde bir yargıda bulunmak kesinkes doğru değildir. Yine bir kimsenin hataya düşmesi de yeni bir şey değildir ki mevzubahis kimselerden daha hayırlı olan kimseler de hataya düşmüştür. Örneğin Ömer ibn'ul Hattab (*Radiyallahu Anh*), mehir hakkındaki sözünden, yaşlı kadın onu(n yanlışını) düzelttiğinde dönmüştü ve bunun gibi onun hayat hikayesinde çokça bilinen daha birçok konuda hataya düşmüştür. Aslına bakarsan, sahabelerden büyük bir topluluk Nebimiz (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) onların arasındayken, nuru onları hidayete iletirken:

اجعل لنا ذات أنواط كمالهم ذات أنواط

"Onları gibi bize de bir Zatu Envat yap!" diyerek hataya düşmüşlerdir.

Eğer şöyle diyecek olursan:

Bu şüpheye düşmüş olanların durumudur, düzeltildiğinde hakkı kabul ederler, ancak; delilleri anlayan, (sonra da) tabi olunan imamların sözlerine bakıp da ölene kadar bulunduğu (batıl) yol üzere kalmaya devam eden kimsenin durumu hakkında ne denir?

Derim ki:

Mevzubahis kimseleri mazeret ehli saymakta bize bir mani yoktur ve bu kişinin kafir olduğunu da söylemiyoruz ne de daha önceden bahsi geçen kimselerin bu hatasında ısrar etmiş dahi olsa, kendi zamanında bu meseleyle diliyle, kılıcıyla ve mızrağıyla baş edebilecek kimsenin bulunmayışı sebebiyle işledikleri hatanın suçlusu olduğunu da söylemiyoruz. Çünkü onun için ne hüccet kaim olunmuş ne de yol belirginleştirilmiş bilakis mevzubahis dönemin yazarlarının çoğunun eğilimi bu konulardaki sünnet alimlerinin görüşlerini toptan reddetmek şeklinde idi, herkim (alimlerin) sözlerine bakmış olsa; daha kalbine bu görüş sirayet etmeden (o dönemin yazarları) buna muhalefette bulunur ve güvenilir kabul edilen kimseler, avama bu konulara bakmayı hepten yasaklar, kralların sultası kalbi (sünnete uygun) bu görüşü kabul eden kimseleri -Allah'ın söyledikleri dışında- bundan engellerdi.

Dahası, Mu'aviye ve ashabı -Allah onlardan razı olsun- Emir'ul Mü'minin Ali bin Ebi Talib (*Radiyallahu Anh*)'a muhalefet etmeyi uygun görmüş, onunla (ve ashabıyla) savaşmış ve ona karşı savaş ilan etmiştir. İcmaya göre onlar bunu yapmakta hatalı idiler ve bu hatalarında da sebat etmişlerdir. Oysa, icma ile bilinmektedir ki, seleften bir tek kimse dahi onlardan birini bile tekfir etmemiştir. Üstelik onlar Mu'aviye (*Radiyallahu Anh*)'ı fasıklık ile dahi yaftalamamışlardır bilakis Ehl'is Sünnet içerisinde çok iyi bilindiği üzere, onların hata içerisinde olsalar dahi ictihad ecri alacaklarını bildirmişlerdir.

Bizler de bunun gibi; dini doğru olan, salih oluşu, ilmi, verası ve zühdü herkesçe bilinen, hayatı övgüye değer olan ve samimi çabalarını ümmete faydalı ilimler öğretmeye ya da bu konularda yazmaya adayan hiç kimseyi bu ya da şu konuda hataya düşmüş olsa dahi tekfir etmiyoruz. Örneğin İbnu Hacer el-Heytemi ki onun ed-Durr'ul Munazzam isimli eserinde ne söylediği tarafımızca bilinmektedir, yine de bu, onun büyük ilmini eksiltmez bu sebeple onun Şerh'ul Erbain (40 Hadis Şerhi) ve ez-Zevacir (Büyük Günahlar) vb. kitaplarına büyük önem vermekteyiz ve o Müslüman alimlerinden biri olduğu için kitaplarında naklettiklerine itimat ediyoruz.

İşte bu, bizim üzerinde olduğumuz menhecimizdir. Hitabımız, sarih akla ve ilme sahip olan ve insaf vasfına haiz olup, taassuba meyletmeyen, söyleyene değil söylenilene bakan herkesedir. Doğru olsun yanlış olsun aldirış etmeksizin her meselede belli bir şahsa tabiiyyet göstermeyi zorunlu kabul etmeyi huy edinmiş kimseler ise, Allah'ın haklarında:

إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مقتدون

"Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız."⁷ buyurduğu kimseleri kör taklitle takip etmektedir. Onun adet ve huyu, hakkı insanlar ile bilmektir, insanları hak ile bilmek değildir. Dolayısıyla bizim ona ve benzerlerine hitabımız, eğriliği düzelen ve hatası düzeltilene değin kılıçtan başkası değildir. Tevhid orduları –Allah'a hamd olsun ki- muzaffer ve bayrakları, başarı ve kalkınma ile dalgalanmaktadır:

وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون

⁷ ez-Zuhruf 43/23

"Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir."⁸ ve:

إن حزب الله هم الغالبون

"Hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır."⁹

ve Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

وإن جندنا لهم الغالبون

"Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır.";¹⁰

وكان حقاً علينا نصر المؤمنين

"İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır."¹¹

والعاقبة للمتقين

"En güzel sonuç (zafer) muttakiler içindir."¹²

Bi'datler

Bundan başka; bizim yolumuz, (ilk) üç nesilden sonra dine sokuşturulan bi'datin her biçimiyle yerilmiş olduğudur. (Bu görüşümüz) bi'datin iyisi ve kötüsü olduğunu söyleyenlerin ya da bi'datleri beş kategoride ele alanların aksinedir. Ancak bu görüşler; iyi bi'datler, Selef-i Salihin'in üzere olduğu şeylerdir ve onlar vacib, mendub ve mübah olanları kapsar bu durumda

⁸ eş-Şuara 26/227

⁹ el-Ma'ide 5/56

¹⁰ es-Saffat 37/173

¹¹ ar-Rum 30/47

¹² el-A'raf 7/128

terimsel manada mecazi bi'datten bahsedilir ve kötü bi'datler bundan geriye kalan bi'datlerdir ve haram ve mekruh bi'datleri kapsar denilerek harmanlanabilir. Bu şekilde (bi'date dair görüşleri) harmanlamak kınanmaz.

Bizim yasakladığımız yerilen bi'datler arasında şunlar zikredilebilir:

Ezan okunduğu sırada -ezandan olmayan bir şeyle; ister bir ayet, ister Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e salat göndererek ya da (virdler söyleyerek) zikrederek- ya da Cuma akşamı veya Ramazan (sebebiyle) veyahut da (Ramazan ve/ya Kurban) Bayramlarında sesleri yükseltmek yerilmiş bi'datlerdendir.

Biz ayrıca Mekke'de bir adet haline dönüşmüş olan insanlara zikir yapmaları ya da (Allah'tan) af dilemeleri için dua etmeleri vb., için yapılan anons etme bi'datini iptal ettik, mezheb alimleri de bunun bi'dat olduğunu kabul ettiler.

Yine bunlardan biri, hutbeden önce Ebu Hureyre (*Radiyallahu Anh*)'dan rivayet edilen bir hadisin okunmasıdır. el-Cami'us Sağir şarihi bunun bi'dat olduğunu açıkça ifade etmiştir.

Bunlardan biri de, özellikle tavsiye edilmiş bir ibadet olduğu inancından dolayı belirli zamanlarda mevlid-i şerif okumak için toplantılar tertip etmektir ki bunun hakkında bir nakil yoktur ve (bu toplantılar ile) siret bilgisi de öğretilmemektedir.

Bunlardan biri de; meşayihin revatiblerini -sesleri yükselterek, el-Fatiha okuyarak ve mühim işlerde onlar yoluyla tevessülde bulunarak; es-Semman'ın revatibi, el-Haddad'ın revatibi ve benzerleri gibi- okumak için toplantılar tertip etmektir. Aslına bakarsan bu gibi toplantılar büyük şirk içerebilir bu sebeple onlarla savaşılabılır. Onlardan idarecilik verilen kimse bu gibi meselelerin bu şekliyle Sünnet olmadığını bilakis bi'dat

olduğunu kabul ederse, bu durumda o bırakılır ama reddederse, hakim onu bundan vazgeçirmeye yeterli gördüğü biçimde cezalandırır.

Ulemanın zikir ve dua derlemeleri eğer Kitab ve Sünnet'ten alınmışlarsa bu durumda, onları okumakta ve düzenli olarak bunlarla amel etmekte bir beis yoktur. Çünkü ezkar (Allah'ı zikir), Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e salat göndermek, istiğfarda bulunmak, çok Kur'an okumak ve benzerleri şeri'at'e göre çok tavsiye edilmektedir ve buna riayet eden ödüllendirilir. Kul her seferinde daha fazla yaptığında, sevabı artar. Fakat bu ancak meşru (şeri'at'in öngördüğü adab içerisinde) olduğu müddetçe; aşırılıklara kaçmadan, değiştirmeden veya tahrif etmeden yapıldığında söz konusudur zira Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

ادعوا ربكم تضرعاً وخفية

"Rabbimize alçak gönüllüce ve için için dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez."¹³

Ve Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

ولله الأسماء الحسنى فادعوه بها

"el-Esma'ul Hüsna (en güzel isimler) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin."¹⁴

Allah için; Nevevi, derlemesi Kitab'ul Ezkar ile ne muhteşemdir, (bu gibi hususlar ile) ilgilenen kişiler ondan istifade etmelidir ki o, başarıya ulaşmış bir kimseye kafi gelecek malumatı içerir.

¹³ el-A'raf 7/55

¹⁴ el-A'raf 7/180

Bunlardan biri de; bazı ülkelerde adet haline gelen ve yakınlık elde etme aracı; bir ibadet biçimi olduğuna inanılan, teravih namazından sonra Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in Mevlid'ini şarkı biçiminde şiirlerle karışık, Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e salat göndermek, ezkar(da bulunmak), Kıraat (Kur'an tilaveti) ile okumaktır. Aslına bakarsan avam bunun rivayet olunmuş bir sünnet olduğunu düşler. Dolayısıyla bu nehyedilmiştir. Teravih Namazı ise sünnettir ve cema'at halinde düzenli olarak kılmakta bir beis yoktur.

Bunlardan biri de; bazı ülkelerde adet haline gelen, Ramazan'ın son Cuma'sından sonra beş vakit farz namazı toplu olarak kılmaktır. Bu, icma ile en münker bi'datlerdendir dolayısıyla (bu ameli işleyenler) bundan en şiddetli bir biçimde uyarılırlar.

Bunlardan biri de; ölüyü taşırken yahut mezarları sularken ya da bundan başka selefden rivayet olunmayan durumlarda sesleri zikir ile yükseltmektir. Şeyh Tartuşi el-Mağribi, el-Havadis ve'l Bi'dat şeklinde isimlendirdiği veciz bir kitap kaleme almıştır ve Ebu Şame el-Makdisi onun bir muhtasarını yazmıştır. Dinini dert edinen kimseye kalmıştır onu tahsil etmek (ondan istifade etmek).

Biz yalnızca bir din ve ibadet olarak telakki edilen bi'datleri nehyediyoruz. Bir din ve ibadet olarak telakki edilmeyen (bi'datlerden), kahve içmek, şiir, kaside, gazel yazmak, kralların iyi vasıflarını vurgulamak ve benzerlerine gelince; bunlar zikir, mescidde i'tikaf gibi şeylerle birleştirilip ibadet olarak kabul edilmediği müddetçe nehyetmiyoruz. Çünkü Hassan (bin Sabit) Emir'ul Mü'minin Ömer ibn'ul Hattab (*Radiyallahu Anh*)'ı:

قد أنشدته بين يدي من هو خير منك

"Ben bu şiirleri senden daha hayırlı biri (olan Rasulullah) yanında okuyordum!" diyerek reddetmiş ve Ömer (*Radiyallahu Anh*)'da bunu kabul etmiştir.

Eğlence

Eğlencenin mübah olanını hepsine izin verilmiştir çünkü Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) Habeşlilere bayram gününde mescidin içinde (savaş sporlarından olan kısa mızraklarla kılıç-kalkan) oynamalarına müsaade etmiştir. Bir bina inşa ederken ve benzerlerinde şarkı söylemeye de müsaade edilmiştir bunun gibi çeşitli silahlarla savaş eğitimi yapmak, yanı sıra savaş davulları gibi cesareti teşvik eden şeyler (le eğlenmeye de müsaade edilmiştir) ancak yasaklanmış olan müzik aletleri buna dahil değildir. Bu ikisinin arasındaki fark ise son derece açıktır.

Düğünlerde def çalmakta bir beis yoktur, çünkü (Rasulullah) (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

بعثت بالحنيفية السمحة

"Ben, kolay(lık dini olan) haniflik ile gönderildim."

Ve yine şöyle buyurmuştur:

لتعلم يهود أن في ديننا فسحة

"Bırakın Yahudiler (ve Hıristiyanlar) bizim dinimizde genişlik (eğlence) olduğunu bilsin."

Şeyh'ul İslam İbnu Teymiyye ve Şeyh'ul İslam es-Sani İbnu Kayyım

Bir de, bize göre; hem İmam İbnu Kayyım hem de şeyhi

(İbnu Teymiyye) Ehl'is Sünnet'ten hak imamlardır. Onların kitaplarını da en güzel kitaplardan görüyoruz ne var ki onları her meselede kör taklit etmiyoruz zira Nebimiz Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) dışında herkesin sözleri kabul edilebilir yahut reddedilebilir. Malumdur ki biz onlarla, bir kerede birden çok boşama hususunu da içermekte olan birkaç meselede muhalefet ediyoruz (karşıt-fikiriz) ve (bir kerede birden çok boşama hususunda) eimmeye tabi olarak onların dediğini söylüyoruz. Biz vakfın sahih (geçerli), adak adamanın caiz olduğu ve adağın Allah'a isyan(a yol açması durumu) dışında muhakkak yerine getirilmesi gerektiği görüşündeyiz.

Bid'atler Şirke Götürür

Nehyedilmiş bi'datlerden biri de; farz namazlardan sonra meşayih için Fatiha kıraati, onlara övgüde aşırıya kaçmak ve birçok ülkede yapıldığı biçimde ibadet için biraraya geldikten sonra bunun en iyi ibadet çeşitlerinden biri olduğuna inanarak alimlerden tevessülde bulunmaktır ki bu, kişi farkına dahi varmadan şirke götürebilir. Çünkü farkına dahi varmadan bir kimse gizli karakterinden dolayı şirke varabilir aksi takdirde Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*):

اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم، واستغفرك لما لا أعلم، إنك أنت

علام الغيوب

"Allah'ım! Şüphesiz ben bilerek herhangi bir şeyi Sana şirk koştuktan (eş ve ortak tanımaktan), Sana sığınırım. Bilmeyecek işlemiş olduğum (şirk ve hatalarımın) Sen'den bağışlanmasını dilerim. Şüphesiz ki bütün gaybı (gizli şeyleri) ancak Sen bilirsin!" diyerek bundan Allah'a sığınmazdı.

Bu sözleri ezberlemek gereklidir ve kişi kendisini mümkün

olduğunca şirkten korumalıdır. Ömer ibn'ul Hattab (*Radiyallahu Anh*):

إنما تنقض عرى الإسلام عروة عروة: إذا دخل في الإسلام من لا يعرف الجاهلية

"İslam'da cahiliyyeyi bilmeyenler türeyince, İslam'ın düğümleri teker teker çözülür!" demiştir. Çünkü (böyle bir kimse) şirki ibadet olduğuna inanarak işler. Biz, Allah'tan bizleri sapkınlıktan ve imanımızı kaybetmekten korumasını dileriz!

Davet Merkezi, ed-Dir'iyye

Bu benim daha önce bahsi geçen şeyh (Hüseyin bin Muhammed el-İbriki) ile tartışma sırasında o, tereddüd içerisindeyken (menhecimize ve davamıza yönelik karalamaları ortadan kaldırmak için) sunduğum ve onun sürekli biçimde yazıya dökmemi istediği ve onun ısrarı ile –gazve işleri ile en ileri derecede meşgul olmamdan dolayı hiçbir kitaba müracaat etmeksizin- yazdığım (risaleye ait) metindir. Bizim üzerinde olduğumuz yolu (menheci) tahkik etmeyi dileyen kimse ed-Dir'iyye'ye gelsin. Orada bizim onun düşüncelerine cevap verecek ve görüşünü huzura erdirecek özellikle tefsir ve hadis ilimlerinde olmak üzere her ilimde dersler görecektir. Allah'a hamd ve O'nun yardımını ile, orada kendisini şaşkınlığa düşürecek olan dinin şairinin tesis edilmesini, zayıflara karşı şefkati ve (el-Emru bi'l Ma'ruf ve'n Nehyu ani'l Münker'de bulunan) gezici temsilcilerini ve fakir insanları görecektir.

Sufi Tarikatlar Hakkında

Biz sufi tarikatleri; kalble ve azalarla bağlantılı olan, Allah'a

isyana sebebiyet veren kötü karakterden kişinin ruhunu temizlemesini, kişi şeri'at kanunlarına ve doğru menhece bağlı kaldığı müddetçe inkar etmiyoruz.

Başkalarına Karşı Tutumumuz

Biz, bir kimsenin söz ya da eylemindeki sapkınlığa karşı uzun savunmalar getirmeye (ve böylelikle onu zor duruma düşürmeye) çalışmıyoruz.

Hatime

Biz, Allâhu Teâlâ'dan başkasına dayanmıyor, yardım talebinde bulunmuyor, zafer talep etmiyor ya da bütün işlerimizde ona güvenip tevekkül etmiyoruz. Allah bize yeter. O ne güzel Vekil, ne güzel Sahip ve ne güzel Yardımcı'dır. Allah'ın salâtı Muhammed'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun!